

vse, česar treba, da se vabilu iz Celovca dostojno vstreže s pripomočjo vseh narodnih društev na Kranjskem.

— (*Jezdarske umetnike*) imamo zdaj tukaj, došle iz Zagreba. Čeravno je vreme deževno, vendar je jezdišče Sidolijevo na sejmskem trgu vsak dan polno, ker je komedija jako všeč občinstvu. Jezdišče (circus) je sicer pokrito s platneno streho; kedar pa velika ploha pride, dežuje scurkoma na gledalce. Če si vstopnino plačal, pa hočeš bežati zarad plohe tudi brž v začetku komedije, ne dobiš vstopnine nazaj. Jezdarji ostanejo menda 4 tedne v Ljubljani.

— (*Pobirki iz časnikov.*) Pričkanje o novem strelišči, ki ima daleč zunaj mesta tje nekam za „Rosenhügel“ priti, je zadnje dni na dnevnem redu v časnikih in gostilnicah Ljubljanskih. Nam se dozdevajo vsi ti prepiri „de lana caprina“, ker mislimo, da strelišča so zastarale naprave, in če Ljubljansko strelišče v trdnem zidanju že več let hira, (vsaj ga je ranjki župan Hradecký pred 30 leti le z velikim trdom pogina rešil), bode v malo letih konec vzelo daleč zunaj mesta v večidel leseni kolibi. Koliko strelcev neki bode hodilo dolgo pot na novo strelišče vzlasti v slabem vremenu, in koliko jih bode stanovitnih ostalo, če s streljanjem po novem principu na bolj oddaljeno tarčo bodo si praznili svojo blagajnico? Vzdrževanje strelišnega poslopja bo mnogo novcev stalo; kje pa so tisti strelci, ki jih bodo žrtvovali, ko bode „prvi strelski ogin“ ugasnil? Streljanje je drago veselje; časi pa so pretekli, ko so ljudje „brez škode“ denar trosili. Zato „*requiescat in pace*“ — novo strelišče!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Presvitli naš cesar in car Ruski se snideta v Hebu na Českem, kamor tudi cesarjevič Rudolf pride; 9. ali 10. julija gredó vsi skupaj v Reichstadt. Cesar naš spremi Ruskega cara do Tečna in se potem vrne v Prago k vdovi cesarici Mariji Ani. Shod ta, čeravno zelo neljub Andrassyu, bo gotovo velevažen za rešitev Turških homatij.

— Vojni minister baron Koller je odstopil in njegovo mesto nastopil grof Bylandt-Rheid, slavnoznani izvedenec v topništvu in pisatelj na tem polji.

— Minister Stremayr je pred odhodom v toplice izdelal glavna načela za 3 državne postave (o uravnavi duhovske plače, farnih občin in patronatnih razmer), ki imajo v prihodnjem državnem zboru v razpravo priti. S temi postavami bode vendar enkrat konec onemu berachenju po tako imenovanih „Stremayerjevih groših.“

— Tukaj je prišel na svetlo nov velikansk tednik „Wiener Beobachter“, politiško-lepoznanski časnik, ki za $\frac{1}{4}$ leta stane 1 gold. 90 kr.

Česko. Iz Prage. — Novoizvoljeni župan dr. Zeithamer, eden izmed prvakov staročeske, to je, prave narodne stranke, ni potrjen. — Mladočeska, to je, liberalna stranka, ki ima dvojni obraz tako, da z enim dobrika se narodu, z drugim pa nemčurskim ustavovercem, je — se ve da inspirirana od ministerskih krogov — po smrti Palackovi zopet pričela komedijo „miru in sprave“ s Staročehi. „Politik“, „Pokrok“ in „Čeh“, glasila značajne staročeske stranke, zavračajo ves mladočeski manêver kot hinavsko dejanje. „Kako se drznete

reči, da na grobu Palackega in iz pietete do njega hočete spravo z nami — pravi „Politik“ — ko vendar Palackega nikoli niste spoštovali!“ „Če glasilo mladočehov „Narodni listy“ na čelo svojemu listu stavi teatralično „poslano“, da narod nujno zahteva spravo — vpraša „Politik“ dalje — kateri narod se za vami skriva?“ Razdraženosti noben pošten narodnjak želeti ne more, in zato bomo srečni, ako se povrne prava sloga med narodne zastopnike; al da bi se zopet oni goljufni mir od leta 1873. povrnil med nas, tega nečemo. Manjšina naj spoštuje večino, to je po Riegerjevih tehtnih besedah prava národna sprava po vsem svetu. Nihče ne veruje, da bi mogoča bila resnična sprava s takimi elementi — pravi „Čech“ — ki so zapustili tolikoletni skupni narodni tabor le iz sebičnih namenov, ki njim koristijo, narodu pa so na veliko škodo. — Hranilnica Pražka, ena najbogatejših hranilnic Avstrijskih, je oklicala te dni, da noče sprejemati več vsega denarja, ki se pri njej naložiti hoče, in da bode namesti po 5 gld. od 100 vprihodnje dajala le po 4 gld. od 100 obresti. Vse bi zopet rado svoj denar zaprlo v varno skrinjo hranilnic, ona pa potem ne vé, kam z denarjem. To pač niso vesela znamenja o zaupanju na boljše čase!

Iz Turškega bojišča. — Vse pomirjevanje bilo je tedaj zastoj, Turčija ne more zadušiti ustaje. Zadnjih dogodeb v Carigradu vzrok se podtika Angleški, ki je hotela vničiti Ruski vpliv na Turškem dvoru in se sama vvesti v srce Turčije. To se ji je tudi posrečilo. Ignatiev je ob moč, a s tem je bila Rusija gnana na drugo pot, kar zdaj čedalje očitneje postaja. — „Die beiden russischen Fanghunde“ — kakor „N. fr. Pr.“ imenuje Srbijo in Črnogoro — sta zdaj res zobe pokazala. Najnovejši telegrami poročajo, da se 30. t. m. pričakuje v Srbiji vojni oklic, armada pa se je že v treh oddelkih pomaknila proti meji; enega teh oddelkov, ki je proti Nišu mahnil, komandira Ruski general Černajev. S Srbijo v isti vrsti koraka Črnagora. Knez je sklical vse moške, ki morejo orožje nositi, od 17. do 60. leta, za čas vojske bo vlado prevzel senat, ker knez bo vojni poveljnik. Tako je vojska gotova, in 30. t. m. jo imate obe državi napovedati Turkom. Avstrija bo meje strogo zaprla z vojniki in žandarji. Kako dolgo bodo Evropske moči od daleč mirno gledale ta boj, to bodo odločile kmalu dogodbe. — Na bojišču, posebno v Bosni in Bulgariji, je čedalje več ustajnikov, vedno se sliši o hudih praskah. Tako je četa hrabrega Amelića Turke pri Bišću popolnoma potolkla. — Med tem pa nepretrgano prihajajo beguni na Avstrijsko zemljo. V Sisek jih je 23. t. m. prišlo okoli 4000 iz Bosnije, veliko več pa jih je še na poti. Reveži so izstradani in lačni in prebivalci jih krepčajo s kruhom in drugimi jedili. Reva teh ljudi je grozna, zato z nova na pomoč z darili, bratje Slovenci! Angleži zbirajo svoje brodovje okoli Turških bregov. Namen njihov je gotovo, polastiti se Turških ladij ob času boja, kakor so se nekaj polastili Danskih. Tako že preži vsak na svoj kos, ki mu bo pripadel po razpadu Turčije; vsak bo nekaj dobil, le tega še nihče ne vé, kaj in ali bo sploh kaj dobila Avstrija. Če bi nič ne dobila, bili bi to nasledki nesrečne politike Andrassyeve.

Vabilo na naročbo „Novic“.

Ker „Novice“ nimajo navade, listov svojih vsiljevati občinstvu, zato ponavljamo še enkrat vabilo, v 25. listu razglašeno.

Administracija „Novic“.